VAR REDO!

• Lysekils Scoutkår har haft skiftande öden — ibland nästan helt utplånad, ibland med stort medlemsantal. När Stranne lät kåren bli en sjöscoutkår, var intresset ganska stort. Någon har kanske både bilder och berättelser från den tiden? Men så stor och så verksam som scoutkåren var på 30-talet, har den aldrig varit varken förr eller senare.

• Scoutkåren samlade upp intresset hos ungdom, som på den tiden var ganska missgynnad med utbud på fritidsnöjen. Man slutade skolan vid 12-13 års ålder, och innan man fick ett riktigt arbete, var man lite rotlös. I scouterna fick man kamratskapet, man lärde sig vårda naturen, man fick lära sig lägga förband, fick lära sig lägerliv o. s. v., samtidigt som scouterna försökte fostra pojkarna moraliskt. (På den tiden fanns inga flickscouter i Lysekil.)

• I början på 30-talet kom kamrer Gösta Ahlqvist till Lysekilsposten. Han tillfrågades av en deputation pojkar, om han med sitt scoutförflutna ville ställa upp som chef för en scoutkår inom Sveriges Scoutförbund, vars högste chef då var greve Folke Bernadotte. Det ville han, och inom ett par år omfattade scoutkåren 60-70 pojkar fördelade på två avdelningar och åtta patruller.

På kortet här ser vi Gösta Ahlqvist omgiven av sina avdelningschefer, ledar- scouter och patrulledare.

• Om vi räknar från vänster ser vi i översta raden följande: Leif Wikström. Lars-Erik Andersson, Karl-Axel Lindekrantz, Yngve Larsson, Sven Lundin (bror till Bert och Leif). Nästa rad: Bengt (Johansson) Sjömar, Ragnar Kristensson, Karl-Rune Larsson, Lars-Olof Larsson, Kurt-Olof Öhrby. Nästa rad: avdelningschef Helge Gustafsson (typograf på LP), kårchef Gösta Ahlqvist, avdelningschef Gösta (Larsson) Gullmarstrand (tjänsteman i Handelsbanken). Nedersta raden: Sten-Gustav (Johans son) Stenebrandt, Gösta Hellby, Olle Olsson (Löving), Anders Andersson.

• Nästan alla pojkar i de årsklasserna har väl vid något tillfälle varit med i scoutkåren — sig själva och andra till glädje. Själv var jag aldrig med i scouterna. Men jag följde med några kompisar på ett par kvällspass i Slättens Skolas källare. Entusiastisk ledare var en av gossarna på fotot, som nu lånat ut kortet och levererat sakuppgifterna.

* Ordet *scout* betyder närmast *spejare*. Scoutrörelsen grundades av den engelske generalen Robert Baden- Powell. Han hade under boerkriget (1899-1902) haft befälet i den under 7 månader belägrade staden Mafeking (nu Mmbatho) i Sydafrika. Där organiserade han en väl fungerande spejarkår av unga pojkar. Sedan han återkommit till hemlandet, startade han 1908 *the boy scout movement*, som mycket snart fick efterföljare i flera länder. I Sverige grundlades scoutrörelsen 1909 av officeren och gymnastikläraren Ebbe Lieberath, som snart blev känd som författare till många scoutböcker och äventyrsböcker. 1912 tillkom Sveriges Scoutförbund, vars förste chef blev Lieberath.

• Med tiden bildades andra scoutförbund som t. ex. K.F.U.M:s Scoutförbund och I.O.G.T:s Scoutförbund. Förbunden organiserades i Svenska Scoutunionen och samarbetade genom Svenska Scoutrådet med prins Gustaf Adolf som förste ordförande.

• En särskild scoutdräkt fanns fastställd, men i allmänhet användes bara blusen och halsduken. På blusen skulle man ha t. ex. patrullband, sjukvårdsmärke och alla möjliga specialmärken man kunde erövra. Förbundsmärket hade också sin givna plats. Vi ser på fotot, att pojkarna gör sitt bästa, för att alla märken ska synas.

Arvid Sandell